

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Bożena Roman

Protokolant : Wiesława Kowalonek

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2013 r. w Bolesławcu

sprawy z powództwa R. L.

przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki R. L. kwotę 16.058,09 zł (szesnaście tysięcy pięćdziesiąt osiem złotych 09/100 groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki R. L. kwotę 3.921,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bolesławcu kwotę 893,00 zł tytułem kosztów procesu tymczasowo wydatkowanych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 273/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 kwietnia 2012r. skierowanym przeciwko (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. powódka R. L. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 13.323,41zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 lutego 2012r. do dnia zapłaty, nadto o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych – w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje żądanie powódka wskazała, że dnia 6 stycznia 2012r. w Ł. miało miejsce zdarzenie komunikacyjne w wyniku którego kierujący pojazdem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) T. C. – wjechał ze znaczną prędkością w tył zaparkowanego pojazdu powódki samochodu marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), pod wpływem uderzenia powód powódki wjechał w stojące przed nim auto. W wyniku opisanego zdarzenia uszkodzeniu uległ pojazd należący do powódki, a sprawca zdarzenia spisał stosowne oświadczenie i wskazał, że ma ubezpieczony pojazd w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela. Powódka podkreśliła, że zgłosiła ubezpieczycielowi zaistniałą szkodę – ubezpieczyciel zaś w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidującego szkodę wskazał, że szkoda obejmuje kwotę 5.200,00zł. Ubezpieczyciel wskazał, że zaistniała w pojeździe powódki szkoda jest szkodą całkowitą – a naprawa pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona, przy czym zastrzegł że wypłata odszkodowania nastąpi po ustaleniu odpowiedzialności za zdarzenie ubezpieczyciela. Powódka nie podzielając stanowiska ubezpieczyciela zleciła prywatną ekspertyzę rzeczoznawcy samochodowemu i z jej wyników wynikało, że uszkodzenia w pojeździe powódki wynikały z najechania jej pojazdu przez pojazd kierowany przez T. C., a koszt naprawy pojazdu powódki to kwota 13.323,41zł /k.3-4/.

Pismem z dnia 5 grudnia 2012r. powódka R. L. rozszerzyła powództwo domagając się zasądzenia od strony pozwanej na swoją rzecz kwoty 16.058,09zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 lutego 2012r. do dnia zapłaty / k.93-93v/.

W odpowiedzi na pozew z dnia 31 maja 2012r. ubezpieczyciel wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu – w tym kosztów zastępstwa procesowego – według norm przepisanych oraz zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia postępowania karnego w sprawie podejrzenia usiłowania wyłudzenia odszkodowania komunikacyjnego - prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Bolesławcu.

W treści uzasadnienia wskazanego pisma procesowego spółka (...) z siedzibą w W. wskazało, że nie kwestionuje swoją odpowiedzialność z tytułu deklarowanego przez powódkę zdarzenia z dnia 6 stycznia 2012r. Strona pozwana podniosła, że wyniki ekspertyzy przeprowadzonej w toku postępowania likwidującego szkodę wskazały – że zaistniała w pojeździe powódki szkoda nastąpiła w innych niż opisane przez nią okolicznościach. Strona pozwana z ostrożności procesowej podniosła także, że szkoda zaistniała w pojeździe powódki jest szkodą całkowitą. Ubezpieczyciel podkreślił nadto, że pismem z dnia 24 maja 2012r. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez powódkę / k.47-50/.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. L. jest właścicielką samochodu osobowego marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

/dowód: zeznania powódki R. L. k. 76v/

W dniu 6 stycznia 2012r. pojazd R. L. zaparkowany był na posesji przy nieruchomości w której zamieszkuje. W tym dniu warunki pogodowe były niesprzyjające – było zimno, był mróz, śnieg oraz było ślisko.

/dowód: zeznania powódki R. L. k.76v/

Przed południem 6 stycznia 2012r. T. C. – sąsiad R. L. – wjechał w jej pojazd – w wyniku czego A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uległo uszkodzeniu. R. L. nie widziała zdarzenia – została o nim poinformowana przez sprawcę sąsiada T. C..

/dowód: zeznania powódki R. L. k. 76v; opinia biegłego sądowego P. B. k.85/

T. C. sporządził pisemne oświadczenie w którym podał, że uszkodził samochód osobowy R. L..

/dowód: oświadczenie T. C. k.10/

R. L. zawiadomiła ubezpieczyciela InterRisk V. (...) o zaistniałej szkodzie w dniu 10 stycznia 2012r.

/dowód: zawiadomienie o szkodzie przy aktach likwidacji szkody/

Pismem z dnia 11 stycznia 2012r. ubezpieczyciel zwrócił się do R. L. o przekazanie dokumentów celem przeprowadzenia postępowania likwidującego szkodę.

/dowód: pismo z dnia 11.01.2012r. k.11-11v/

Ubezpieczyciel pismem z dnia 19 stycznia 2012r. przedstawił R. L. swoje stanowisko w sprawie w którym wskazał, że szkoda zaistniała w jej pojeździe jest szkodą całkowitą a naprawa pojazdu jest ekonomicznie nieusprawiedliwiona, przy czym wypłata odszkodowania oszacowanego przez ubezpieczyciela na kwotę 5.200,00zł nastąpi po ustaleniu odpowiedzialności ubezpieczyciela.

/dowód: pismo z dnia 19.01.2012r. k.12/

Stanowiskiem z dnia 28 lutego 2012r. ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania wskazując, że nie ponosi on odpowiedzialności za zaistniałą szkodę z uwagi na to, że szkoda nie powstała w okolicznościach opisanych przez R. L..

/dowód: pismo z dnia 28.02.2012r. k.18; opinia techniczna ubezpieczyciela k.19-20/

R. L. nie podzieliła stanowiska ubezpieczyciela i zleciła w miesiącu marcu 2012r. rzeczoznawcy samochodowemu sporządzenie prywatnej ekspertyzy.

/dowód: ekspertyza k.21-42/

Ubezpieczyciel złożył w Prokuraturze Rejonowej w Bolesławcu w miesiącu maju 2012r. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez R. L. o czyn z art. 286 k.k.

/dowód: zawiadomienie z dnia 24.05.2012r. k.67-71/

Ubezpieczyciel nie wypłacił odszkodowania R. L.. Postępowanie przygotowawcze zostało umorzone.

/dowód: zeznania powódki R. L. k.76v; zapissek urzędowy k.111/

Szkoda w pojeździe R. L. powstała w wyniku zdarzenia komunikacyjnego w dniu 6 stycznia 2012r wyniosła kwotę 16.058,09zł. Szkoda to odpowiada rzeczywistemu kosztowi naprawy pojazdu R. L. – przy czym wymieniony koszt naprawy nie przekracza rynkowej wartości samochodu osobowego A. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

/dowód: opinia biegłego sadowego P. B. k.85/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zostaje zawarta umowa ubezpieczenia.

Stosownie do treści art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata lub zniszczenie mienia. Uprawniony do odszkodowania za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdu, ze którą odpowiedzialność cywilna objęta jest ubezpieczeniem OC, może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 19 ust. 1 ustawy). Zgodnie natomiast z art. 436 k.c. w zw. z art. 435 samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch tego pojazdu szkodę, chyba że nastąpiła skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

W sprawie niekwestionowaną była okoliczność, iż T. C. posiadał ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów – samochód o numerze rejestracyjnym (...) u pozwanego ubezpieczyciela – (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W..

Rozstrzygnięcia wymagała w okoliczność, czy uszkodzenie pojazdu należącego do powódki R. L. nastąpiło w okolicznościach przez nią opisywanych – to jest w wyniku najechania jej samochodu przez kierującego pojazdem T. C., nadto ustalenia wysokości szkody jaką w wyniku zdarzenia poniosła.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przyjęcie, że do uszkodzenia samochodu osobowego marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) – stanowiącego własność powódki R. L. doszło w okolicznościach przez nią

podawanych. Nie budzi w ocenie Sądu wątpliwości, że w dniu 6 stycznia 2012r. kierujący samochodem V. (...) T. C. uszkodził samochód powódki. Powyższe wynika jednoznacznie z opinii biegłego sądowego P. B. (2) sporządzonej w dniu 16 listopada 2012r. Jak wynika z treści tej opinii uszkodzenia w pojeździe należącym do powódki mogły powstać we wzajemnym kontakcie z pojazdem marki V. (...). W ocenie biegłego sądowego uszkodzenia te wzajemnie ze sobą korelują pod względem zakresu, charakteru oraz miejsca ich występowania. Dla Sądu opinia ta jest opinią wiarygodną, posiadającą pełnowartościowy walor dowodowy. Co więcej – wnioski opinii wynikają jednoznacznie z dokonanych przez biegłego założeń, oraz treści opinii. Biegły w sposób szczegółowy odtworzył możliwy przebieg zdarzenia z dnia 6 stycznia 2012r. – wykazując także dokumentacją fotograficzną korelujące ze sobą uszkodzenia pojazdów.

Po drugie, nie budziła w ocenie Sądu żadnych wątpliwość szkoda zaistniała w pojeździe powódki R. L..

Sąd przyjął, że wartość szkody jaka powstała w samochodzie osobowym G. M. opiewała na kwotę 16.058,09zł. Dla Sądu wiarygodną w tym zakresie była opinia sądowa sporządzona przez biegłego sądowego P. B. (2). Biegły w ocenie Sądu prawidłowo wskazał zakres uszkodzeń pojazdu, w tym w sposób odpowiedni dokonał kwalifikacji poszczególnych elementów do wymiany, bądź też naprawy i następnie rozliczył ten zakres w systemie A.. Sąd za nieusprawiedliwione i nieudowodnione przyjął zarzuty interwenienta ubocznego w zakresie nieprawidłowości opinii biegłego sądowego. Sąd przyznając walor wiarygodności opinii sądowej miał na uwadze, iż biegły sporządzający opinię w sprawie jest osobą niezależną, nie kieruje się nadto interesem żadnej ze stron – wydaje opinię niezależną i oparciu o swoją wiedzę i doświadczenie zawodowe. Nie uwzględnił Sąd także zarzutów strony pozwanej w tym zakresie, w którym podnoszono – że szkoda w pojeździe powódki była szkodą całkowitą. Jak wynika jednoznacznie z opinii biegłego sądowego – koszt naprawy pojazdu powódki – był niższym od wartości pojazdu sprzed zdarzenia. Co więcej, biegły sądowy wskazał że w jego ocenie jedynie napraw pojazdu z wykorzystaniem oryginalnych części zamiennych będzie mogła doprowadzić pojazd powódki do jego faktycznego stanu sprzed zaistniałej szkody /k.16 opinii sądowej/.

W świetle powyższego Sąd zasądził od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki R. L. kwotę 16.058,09zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 lutego 2012r. do dnia zapłaty. Datę odsetek ustawowych należnych od powyższej kwoty na rzecz powódki Sąd oznaczył od dnia 10 lutego 2012r., a więc upływie trzydziestu dni od dnia zgłoszenia szkody.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania złożonego w Prokuraturze Rejonowej w Bolesławcu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przez R. L. przestępstwa. Brak bowiem było podstaw do uzależniania rozstrzygnięcia żądania powódki R. L. zgłoszonego w przedmiotowym postępowaniu od rozstrzygnięcia postępowania karnego, tym bardziej że wskazane postępowanie karne zostało umorzone.

Sąd nie uwzględnił żądania strony powodowej w zakresie dopuszczenia dowodu z zeznań B. M. oraz konfrontacji wymienionego z biegłym sądowym P. B. (2), który w niniejszym postępowaniu sporządził opinię sądową. Stanowczego podkreślenia wymaga, że B. M. był osobą która sporządziła na etapie postępowania likwidującego szkodę ekspertyzę w zakresie ustalenia okoliczności podanych przez R. L. w związku z zaistniałą w jej pojeździe szkodą na zlecenie strony pozwanej. B. M. nie jest osobą, która dla Sądu jest podmiotem posiadającym wiadomości specjalne – z tych też niezasadnym byłoby dopuszczanie do konfrontacji wymienionego z P. B. (2), który w tym procesie ma ustaloną pozycję procesową.

Sąd oddalił w konsekwencji żądanie strony pozwanej w zakresie dopuszczenia drugiej opinii sądowej i nie podzielił uzasadnienia wniosku strony pozwanej w tym zakresie. Strona pozwana podała, że za zasadnością dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii sądowej przemawia okoliczność – iż opinia biegłego sądowego P. B. (2) pozostaje w sprzeczności z ekspertyzą sporządzoną na etapie postępowania likwidującego szkodę przez B. M.. Podkreślenia wymaga, że Sąd nie konfrontował wymienionej ekspertyzy i sporządzonej na zlecenie opinii sądowej, co więcej z przyczyn podanych powyżej opinia sądową P. B. (2) uznana została w sprawie za pełnowartościowy dowód. Strona zaś w procesie nie może domagać się dopuszczenia przez Sąd opinii – do momentu uzyskania korzystnego dla siebie stanowiska podmiotu posiadającego specjalistyczną wiedzę.

Orzeczenie o kosztach oparte zostało o art. 98 k.p.c. Według jego treści, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powoda kwoty 3.921,00zł – składało się wynagrodzenie pełnomocnika (2.400,00zł), zwrot opłaty skarbowej od opłaconego pełnomocnictwa (17,00zł), opłaty sądowe od pozwu (667,00zł + 137,00zł = 804,00zł), uiszczona przez powoda zaliczka na wynagrodzenie biegłego sądowego (700,00zł).

Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bolesławcu kwotę 893,00zł tytułem kosztów tymczasowo wydatkowanych przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego sądowego.